

KABARÉ-ENCIKLOPÉDIA

XIII.rész a *politikáról*

szereplők:

HAUMANN PÉTER
HERNÁDI JUDIT
SCHLANGER ANDRÁS
BAKAY LÁSZLÓ
FESZBAUM BÉLA
ARADI TIBOR

konferanszié:

KOLLÁTH GYÖRGY

rendező:

VEREBES ISTVÁN

A forgatókönyv szerkesztett rövidített adása volt: 2007.december 7-én az M1-en.

01.
DAL

I.KONF

JÓ ESTÉT KÍVÁNOK, KEDVES NÉZŐK! KÉREM A BIZTONSÁGI ÖVEKET BECSATOLNI, A REPÜLŐSÓT ELŐKÉSZÍTENI. MA ESTE EGY FELELŐTLEN VESZÉLYES ÜZEMRŐL: A POLITIKÁRÓL LESZ SZÓ. HA MÁR REPÜLÉS: SÜVÍT A KAPITÁNY HANGJA AZ UTASTÉRBE, MINDENKI MARADJON BEKÖTVE A HELYÉN. NE NEHEZÍTSÉK MEG AZ AZONOSÍTÁST!

A POLITIKA: AZ ELŐRELÁTÁS TUDOMÁNYA ÉS A LEHETSÉGES MŰVÉSZETE – ÁLTALÁBAN. NÁLUNK? 3 SZEMLÉLTETÉS KÖVETKEZIK:

1) A RÉGI MINISZTERELNÖK BÍRÁLJA AZ ÚJAT, VAGY FORDÍTVA! EZ PONT OLYAN, MINT AMIKOR A MACSKA UGATJA AZ EBET. CICA VÍZIÓÉS KUTYAVILÁG.

2) A FORIZMA: A MŰVÉSZ A SZÍNPADON AZÉRT HAZUDIK, HOGY KIFEJEZZE AZ IGAZAT. A POLITIKUS A PULPITUSON AZÉRT, HOGY ELREJTSE.

3) SOKSZOR NEM UGYANÚGY LÁTOM A DOLGOKAT, MINT A POLITIKUSOK. BAJ VAN AZ ÉLESLÁTÁSSAL? A POLITIKUS KÖNYÖRÖG: DR. ÚR SEGÍTSEN, BAJ LEHET A SZEMEMMEL.MEGLEHET, ÉN UGYANIS A HENTES VAGYOK!

MA ESTE KLASSZIKUS DARABOKKAL SZERETNÉNK BEMUTATNI, HOGY MÉG A POLITIKÁBAN IS VANNAK ÖRÖK IGAZSÁGOK. A MŰLT SZÁZADBAN EGY POLITIKUSI ÖNVALLOMÁS ÍRTA: JOBBAN SZERETEM A PÉNZT, MINT AMIT ÉRTE LEHET VENNI, MERT A PÉNZ NEM HÍZLAL.

ADÁSNAPON, PÉNTEKEN BÓJT VAN, KELLEMEK KOPLALÁST ÉS JÓ SZÓRAKOZÁST KÍVÁNOK!

02.
KARINTHY FRIGYES:
A HAJÓHINTA

EGYIK: (ARADI)
Olyan zaklatott, mi történt?!...

MÁSIK: (FESZBAUM)
Gondolja meg, ha egyszer a hinta az egyetlen mozdulás, hát nem lehetett, hogy ne hintázzak.

EGYIK:
Ez természetes...! Végre hintázhatunk, hát persze...!

MÁSIK:
Ha jól emlékszem, mind a hárman egyszerre szálltunk be, mikor a hajóhinta még állott. Az, hogy én a középre kerültem, nem valami különösebb törekvés vagy ambíció volt a részemről, se mérséklet vagy szerénység, egyszerűen a középre kerültem, mivel ott szálltam be, hiszen én egyszerűen hintázni szerettem volna, ringatózni és lebegni, mert ringatózás és lebegés közben szépeket szoktam érezni és gondolni mindenféléről.

EGYIK:
Mi volt a baj?!

MÁSIK:
Balra tőlem, a hajóhinta farába szálás, derék legény állott: kovács lehetett vagy vasesztergályos; nem tudom biztosan, de úgy rémlik, mintha kalapács is lett volna a kezében.

EGYIK:
Ismerem ezt a típust.

MÁSIK:
Jobbra, bricseszben és tollas vadászkalappal a fején, napbarnított arcú, csinos, szőke fiú helyezkedett el: afféle rokonszenves úriember, nekem ő is nagyon tetszett.

EGYIK:
Akad olyan is.

MÁSIK:
Arra gondoltam, hogy milyen jól fogunk úgy hintázni, hármásban. Már az első elmozduláskor, az, amelyiki balról volt, kijelentette, hogy neki egészen különös hivatás jutott osztályrészül: fel fog repíteni bennünket a magasba, onnan aztán ő intézi a dolgokat, ő kormányozza az egész mindenséget hintástul, hajóستul, mindenestül együtt.

EGYIK:
De hát a hinta ide-oda lendül, ez tudnivaló...!

MÁSIK:
Én is mindjárt éreztem, hogy egy kis baj van ezzel a megállapítással, hogy valamit elfelejtettek közölni az esztergályossal, de már nem volt időm szólani, mert a hinta közben igencsak megindult.

EGYIK:
Balról hajtották, képzelem!...

MÁSIK:
Én egy tisztességes, rendes hintázásra gondoltam akkor, ami

mindhármunknak nagyon jó lesz, hogy néha az esztergályos löki majd a hintát, néha meg a vadászkalapos, ahogy illik, aszerint, hogy melyiken van a sor: én meg szépen ülök majd közében, nem bántok senkit, legfeljebb énekelek valami vidámat, vagy kurjongatok egyet-kettőt, hogy jobb kedvünk legyen.

EGYIK:

Miért nem ült át jobbra, vagy balra...!

MÁSIK:

Mert én a kormányzást úgyse értem, csinálja, aki szereti.

EGYIK:

Értem...! És aztán...?!

MÁSIK:

Elkezdődött a kalamajka...!

EGYIK:

Mert?!...

MÁSIK:

Mindkettő, az esztergályos meg a vadászkalapos is azt hitte, hogy a másik rontja a tempót: mérgesen csavargatták a nyakukat, hogy a fejemen keresztül meglássák a másikat. Az esztergályos méregbe jött, nagyot rúgott előre, a hajóhinta kilendült. Az esztergályos szidta a vadászkalaposnak az anyját, meg fenyegetőzött. Én feléjük fordultam, hogy megértessem velük, hogy egyikük se az oka a dolognak, de nem jutottam szóhoz, mert közben a vadászkalapos, aki meg az esztergályost szidta, egész testével ráesett a hátamra, mivelhogy én voltam közében.

EGYIK:

Várható volt.

MÁSIK:

Nézze, én nagyon nagyot nyekkentem, és csutkástul leszaladt a torkomon, amit mondani akartam. A hinta meg persze nem állt meg, egyik pillanatban bal felé rohant fel a magasba, és fejreálltunk, majd zsupsz lefelé a másik oldalon.

EGYIK:

Ez közel sem lebegés volt...!

MÁSIK:

Hát nem...! Fejjel lefelé lógva, kapaszkodva, ki ne zuhanjak, mindjárt láttam, hogy ez így nem jól lesz: ordítottam, hogy fékezzünk már, az istenért!!! De a vadászkalapos sziszegve és káromkodva alul került, az esztergályos ordított, hogy aszongya, megállj, ugye, kellett az neked, minek húztad úgy magad felé, majd adok én neked.

EGYIK:

És maga?!...

MÁSIK:

Én a vadászkalapos felé fordultam, hogy fölemeljem, de közben az esztergályos egész súlyával rám esett, és betörte két bordámat, mivelhogy én voltam közében.

EGYIK:

Így nem lehet lebegni, meg repülni!!!...

MÁSIK:

Hát nem!... És én hiába kiabálok és integetek a nagy zajban, hogy hó, hó,

álljatok meg, senki se hallgat rám, maga is észleli, rohan a hinta, kicsit ész nélkül fölfelé, majd mindannyunkkal villámsebessen lefelé, és én vagyok a puffer, rám esnek, aki középen vagyok, aki nem kormányzok. Ők meg tébolyodottan karattyolnak közben, összefüggéstelen szavakat, mint egy agyalágyult: szerkezetéről beszélnek, meg törvényről, meg hogy mi a teendő, és termelés, aszongya éppen, történelmi szükségszerűség, aszongya, osztályharc, aszongya...! Puff, most megint kaptam egyet az oldalamba.

EGYIK:

Mi a terve?!...

MÁSIK:

Nézze, nekem elég volt, én ki akarok szállni ebből a megállíthatatlan, örült hintázásból....!

03.
DAL

04.
TABI LÁSZLÓ:
KETTEN BESZÉLNEK

EGYIK: (HAUMANN)

Látom, uraságod kormányozza a hajónkat, bravó, bravó...!!!

MÁSIK: (SCHLANGER)

Hát igen. Megyünk, megyegetünk.

EGYIK:

Na csak előre, bátran! Előre, mindig előre!

MÁSIK:

Én is úgy gondolom.

MÁSIK:

Csak azért mondom, mert az előbb mintha egy kicsit balra fordultunk volna. Nagyon kérem, vigyázzon az istenért!

MÁSIK:

Ne tessék ijedezni...!

EGYIK:

Azért ijedezem, mert az útirányunktól balra rettentő nagy cápák vannak. Még sose hallott róla?

MÁSIK:

Dehogynem, De a cápák nem itt vannak mindjárt balra, hanem arra sokkal balrább.

EGYIK:

Igen. De ott aztán borzasztó cápák vannak. Meg tengeri szörnyek. Meg polipok. Az éjjel is arra ébredtem, kérem, hogy erősen balra megyünk. Majd a frász tört. Ha egy olyan cápa belém harap, nem élem túl. Egyszer már belém harapott egy, mondhatom elég volt.

MÁSIK:

Kellemetlen dolog, mi?

EGYIK:

Nagyon.

MÁSIK:

Tudom.

EGYIK:

Látja, most megnyugtattott. Szóval csak előre! Szépen, egyenesen előre! És vigyázzon! Jobbra se forduljon! Mert ott meg akkora jéghegyek vannak, hogy borzasztó. Egyszer már nekimentem egynek, alaposan betört a fejem.

MÁSIK:

Tudom. De ne aggódjék. Betartjuk az útirányt.

EGYIK:

Nem aggódnék, de egy kicsit gyenge az idegzetem. Mert, képzelje csak, tegnapelőtt éjjel arra riadtam fel, hogy jobbra megyünk. Nem is tudom, mitől félek jobban: a cápától-e. vagy a jéghegytől? Látja, ha csak említtem őket, már reszket minden porcikám...! Csak előre, drága kormányos úr, csak előre! Se jobbra, se balra. Se jéghegy, se cápa!

MÁSIK:

A bátorítást mindenesetre köszönettel nyugtázom. Egyébként az útiránnyal meg van elégedve uraságod?

EGYIK:

Hogyne. Nekem ez így éppen megfelel. Különben nem szálltam volna fel a hajóra! Csak vigyázzon, az istenért! Szépen, egyenesen előre. Se jobbra, se balra! Se cápa, se jéghegy. Látja, ha csak említtem őket, már lúdbőrözik a karom.

MÁSIK:

Tudniillik balra megyünk.

EGYIK:

Szent ég! A cápák felé?

MÁSIK:

Nem. Már mondtam, hogy azok sokkal balrább vannak. Uraságod egészen nyugodt lehet. Se cápa, se jéghegy.

EGYIK:

Se polip.

MÁSIK:

Se polip.

EGYIK:

Se valami újfajta szörnyeteg.

MÁSIK:

Se. Legyen nyugodt. Hanem megkérem, tegyen egy pár lapát szenet a tűzre, legyen szíves.

EGYIK:

Én? Én??

MÁSIK:

Igen.

EGYIK:

Hogy én tegyek a tűzre?

MÁSIK:

Igen. Egy hajót nemcsak kormányozni, de fűteni is kell.

EGYIK:

És én fűtsek?

MÁSIK:

Miért ne? Valamit uraságod is csinálhat.

EGYIK:

Mi az, hogy „valamit”? Hát nem elég az tőlem, hogy izgulok a helyes útirányért?

II.KONF

A KÖVETKEZŐ SZÁM EGY BORZONGATÓ DRÁMA LESZ, MINT A SZÍNPADON A TOSCA. A KONFERANSZIÉ IS OLASZ PÉLDÁVAL SZOLGÁL. ROMULUSZ ÉS RÉMUSZ, AZ IKERTESTVÉREK ÖSSZEKAPTAK AZ ÁLLAM FELÉPÍTÉSÉN. AZ EGYIK MEGÖLTE A MÁSIKAT. MA A NÉPEK FELE NEM TUDJA, HOGY KI ÖLT MEG KIT? ROMULUS NYERT, INNEN A VÁROS NEVE IS ÉS SZŐRNYŰ BŰNÖK KÖZEPETTE FELÉPÍTETTE A VÁROST. GONDOLJUNK A SZABIN NŐK ELRABLÁSÁRA. HAPPY END A VÉGE? NEM: TÖRTÉNELMI ADAT, HOGY ROMULUS EGY VIHAR FOLYAMÁN TITOKZATOSAN,ŐRÖKRE ELTŰNT. HUNCUT, AKI MAGYAR PÁRHUZAMOT KERES?

05.

MIKES GYÖRGY:
TEGYÜK FEL

EGYIK: (SCHLANGER)

Kérdezhetek öntől valamit?

MÁSIK: (ARADI)

Parancsoljon...!

EGYIK_

Tegyük fel, hogy ön igazgató egy vállalatnál...!

MÁSIK:

Nem vállalom!

EGYIK:

De tegyük fel, hogy vállalja!... Na már most, adva van egy állás, és arra két jelentkező. Az egyik párttag, a másik párton kívüli...! Melyiket venné fel?

MÁSIK:

A kérdés nem nehéz, azt venném fel, amelyik képzetebb.

EGYIK:

Jó, de tegyük fel, hogy mind a ketten kitűnő eredménnyel végezték el az egyetemet, és mind a ketten kiváló szakemberek. Ez esetben mit tenne? Kit alkalmazna? A párttagot, vagy a párton kívülit?

MÁSIK_ \

Tudja, mit csinálnék? Külön-külön elbeszélgetnék velük, és azt alkalmaznám, amelyik rátermettebbnek látszik.

EGYIK:

Ahá! De tegyük fel, hogy mind' a kettő rátermett. Akkor mi van?

MÁSIK:

Azt. veszem fel, amelyik rokonszenvesebb.

EGYIK:

Jó, de tegyük fel, hogy mind a kettő nagyon-nagyon rokonszenves...!

MÁSIK:

Tegyük fel?!...:

EGYIK:

Tegyük fel!...

MÁSIK:

Tudja mit? Azt venném fel, amelyiknek bajusza van. Ehhez mit szól, he!?...

EGYIK:

Jó, de tegyük fel, hogy mind a két jelentkezőnek van bajusza, A párttagnak is, meg a párton kívülinek is...! Akkor ml van?!

MÁSIK:

Akkor amelyiknek szebb a hangja, státuszba venném, a másikat pedig ajánlólevéllel elküldeném az Operába.

EGYIK:

És mi van akkor, ha tegyük fel, a párttag és a párton kívüli is gyönyörűen énekel?

MÁSIK:

Nem jönnek zavarba! Az kapná meg az állást, amelyik legjobban hasonlít Lina néniére, az én isaszegi nagynénémre...!

EGYIK:

Tegyük fel, hogy mind a kettő kiköpött Lina néni!...

MÁSIK:

Ilyen nem létezik!

EGYIK:

De tegyük fel, hogy létezik!... Tegyük fel, hogy a két jelentkező külsőre is úgy hasonlít egymáshoz, mint két tojás.

MÁSIK:

Figyelmeztetem, hogy az én idegeim sincsenek drótkötélből!...

EGYIK:

Tegyük fél, hogy abból vannak!... Melyiket veszi fel, a párttagot, vagy a párton kívülit?

MÁSIK:

Ha még egyszer azt mondja, hogy tegyük fel, én nem tudom, mit csinállok magával!!

EGYIK:

Tegyük fel, hogy tudja!...

MÁSIK:

Utoljára figyelmeztetem, ha még egyszer kiejti a száján azt, hogy tegyük fel, akkor megfojtom!

EGYIK:

Rendben van, de tegyük fel, hogy ketten vágyunk. egy párttag és párton kívüli, melyikünket fojtaná meg inkább?!...

MÁSIK:

Magát, magát, érti, magát fojtanám meg!...

EGYIK:

Na ugye, fény derült rá, mit tenne: mert én pártönkízüli vagyok! A pártagnak bezzeg elnézné, hogy azt mondja „tegyük fel”...!

06.
DAL

III.KONF

**VADNAI LÁSZLÓ JELENETÉBEN A KORMÁNYRÓL ÉS NEMZETKÖZI ÜGYEKRŐL LESZ SZÓ.
A KORMÁNYT A PARLAMENTBEN BÁRMIÉRT TETEMRE HÍVHATJÁK. EGY AZONNALI KÉRDÉS: MIKOR
VÁRHATÓK OLASZ GAZDASÁGI MENEKÜLTEK BUKARESTBE, AKAROM MONDANI BUDAPESTRE?
MINISZTERI DOLGOZÓSZIÓBÁBAN LÁTTAM EGY TÁBLÁCSKÁT. EZ ÁLLT RAJTA: ÉN IS KÖZEMBER VOLTAM,
MÍG FÉLISTENNEK MEG NEM VÁLASSZTOTTATOK.
NÉHÁNY CSÚCSPOLITIKUS NAGY VADÁSZ. EGY VADAS TÖRTÉNET: EXLUZÍV TÁRSASÁG VADÁSZIK, ELŐTTE
NAGY PIÁLÁS, UTÁNA, ESTE NÉPSZÁMLÁLÁS. KÉRDI A FÓMUFTI: NEM HIÁNYZIK SENKI? NEM! HÁL ISTENNEK,
AKOR MA TÉNYLEG BAKOT LÓTTEM. ÉS TÉNYLEG: BAKLÖVÉS NYOMA A FALON ÉS AZ IRATTÁRBAN IS.
AZ ELLENZÉK SE MARADJON BÉKÉN: A NAGYLÉTSZÁMÚ FRAKCIÓ KINÓTTE AZ IRODÁIT, SZÉKHELYET
VÁLTOZTAT. AZ ÚJ SZÉKHELY KEDVELT BAKONYI VADÁSZVIDÉK, NEVE: CSESZNEK! ... MINDENKIRE!**

07.
VADNAI LÁSZLÓ:
GYŐZÖTT A MAGYAR ÁLLÁSPONT

EGYIK: !BAKAY)

Én mondom magának, Kenéz úr, nem szabad adni arra soha, amit az emberek mondanak.

MÁSIK: (ARADI)

Miért nem szabad adni?

EGYIK::

Nézzé, itt van ez a kormány, Mióta ez a kormány megvan, én nem hallottam egy jó szót róla.

MÁSIK::

Hát csoda? Én hónapok óta nem adtam el egy méter selymei, még szerencse, hogy a segédek lopnak.

EGYIK:

Most mondja, mit tehet arról a kormány, hogy maga nem tudja eladni a selymét?! Azt kívánja attól a Bethlen miniszterelnöktől, hogy menjen be a boltjába és vegyen három méter grenadint?

MÁSIK:

Azt nem mondtam! De legalább küldje be a feleségét.

EGYIK::

Micsoda hülyeség ez? Ha a Bethlen minden boltoshoz, akinek rosszul megy, beküldené vásárolni a feleségét, akkor eladhatná a teljes Inke pusztai birtokát. Külön a pusztát és külön az Inkét.

MÁSIK:

Magának még van kedve viccelni, mikor ilyen rosszul megy mindenkinek? Mikor krízis van?

EGYIK:

A szegényeknek mostanában rosszul megy!... Világjelenség. Azon a kormány nem segíthet...!

MÁSIK::

Miért nem adnak nekik munkát?

EGYIK:

Amit lehet, annyit megtesznek a miniszterek. A Scitovszky direkt húsz cselédet tart. Csakhogy munkát adjon minél több embernek. Az itt a baj, hogy kevés a miniszter. Nem lehet kívánni attól a néhány embertől, hogy minimum öt milliót eltartson!

MÁSIK:

Az biztos!... Ahhoz kicsit sokan vagyunk!

EGYIK:

Na ugye!... Én mondom magának, Kenéz úr, nem a kormányban van a hiba. A kormány az jó, az állapotok rosszak. És egyáltalán? Mi az, hogy rosszul megy? Ahol a Bethlen van, ott jól megy.

MÁSIK:

Jaj!... Hogy lehet ilyet mondani?

EGYIK:

Hát nem? A Bethlen kiment Hágába, jól ment a hollandoknak, kiment Rómába, jól ment az olaszoknak, elment Londonba, soha ilyen jól még nem ment az angoloknak.

MÁSIK:

A magyarokkal meg peche van.

EGYIK:

De higgye el, az nem baj! Fontos a külföldi siker!

MÁSIK::

Hol van nekünk külföldi sikerünk?

EGYIK::

Hol van? Maga nem olvas újságot? Itt van ez a Walkó, ez a lelke a Népszövetségnek. Hat nyelven beszél!

MÁSIK:

Egyszerre?!

EGYIK::

Párosával! Én mondom magának, Kenéz úr, mióta ez a Walkó intézkedik odakint, soha még ilyen jól nem álltunk külügyileg. Amit ez akar abba a Népszövetségbe, ott az lesz csinálva. (nézi az újságot, majd diadalmasan.) Itt van már megint: a Magyar Távirati Iroda jelenti Genfből, a mai ülésen Brianddal szemben óriási többséggel elfogadták Walkó javaslatát. Ismét győzött a magyar álláspont!... Hát nem óriási?

MÁSIK:

Ez tényleg nagy dolog.

EGYIK:

Szemben Brianddal. egy ilyen nagyhatalommal! Más meg se merne mukkanni, de Walkó álláspontja csak úgy uk-muk-fuk győz...!

MÁSIK:

Éljen!... És mondja Hartai úr, miről szólt az a javaslat?

EGYIK:

Meglehet, hogy visszkapjuk Elzász-Lotharingiát!

MÁSIK:

Az sose volt a miénk, mindig a németeké volt?

EGYIK:

Na és?... Maga nem tudja, mire képes ez a Walkó, ha egyszer elkezd javasolni! De az is meglehet, hogy másról volt szó.

{megjelenik WALKÓ}

HANG:

Foglaljanak helyet, uraim!...Tárgyalni fogjuk a páneurópai kérdést!... A Népszövetség, úgy mint...!

WALKÓ::

Bocsánat!...

HANG:

Tessék, mister Walkó!

WALKÓ::

Bátorkodom megjegyezni, hogy ebben az üvegteremben túrhetetlen hőség van!... Javaslom, hogy menjünk át a barokk terembe tárgyalni, ott sokkal hűvösebb van.

HANG:

Mister Briand kér szót!

BRIAND HANGJA_

Nekem nincs melegem!...

HANG:

Akkor szavazunk!... Akinek az ülésteremben melege van, emelje fel a kezét! Mister Briand kivételével él a többség jogával, mister Walkó: javaslatát hogy a teremben meleg van, a Népszövetség magáévé tette, tehát átvonulunk a barokk terembe.

WALKÓ:

Halló! Magyar Távirati iroda?! Itt Walkó vagyok Hágából! Írják meg: Már megint győzött a magyar álláspont,

08.
DAL

IV.KONF

A KÖVETKEZŐ, SOÓS ANDRÁS MONOLÓGBAN HÁROM DOLOG FOGOTT MEG: A MŰTÉT, AZ EGÉSZSÉGÜGY ÉS A KIPATTANT, DE SOHA TISZTÁBAN NEM TETT BOTRÁNY. MAI PÉLDÁK:
1)MŰTÖSNŐ A FOLYOSÓN SZALAD ÉS KIABÁL:AZONNAL JÖJJÖN VISSZA, MÉG KORÁNTSINCS VÉGE A MŰTÉTNEK, CSAK A DOKTOR ÚR TELEFONÁL.
2)EGÉSZSÉGÜGYI REFORM, ÖREG, MUNKANÉLKÜLI SEBÉSZ KÉRDEZI: MIT FOGOK ÉN CSINÁLNI A REHABILITÁCIÓS INTÉZMÉNYBEN? JÓDLIZNI TANÍTJA A SIKETNÉMA JELTOLMÁCSOKAT!
3)ÚJGAZDAG POLITIKLUS HÁZAVATÓJÁRA SIET AZ ÜGYVÉDJE. MEGLÁTJA A KACCSALÁBON FORGÓ, ÍZLÉSTELEN PALOTÁT ÉS SARKON FORDUL. MAGA ELÉ DÖRMÖGI: A FENE SE AKAR EKKORA ADÓCSALÁSNÁL BŰNPÁRTOLÓ LENNI.

09.
SOÓS ANDRÁS
HOGY VAGY?

FESZBAUM:

Ahhoz képest, hogy egy gyilkos háború utáni éhínség idején születtem, tizennégy éves koromban dolgoznom kellett, és fiatalságom úgynevezett legszebb évei azzal teltek, hogy egy újabb szörnyű háborúban meg kellett! védenem az életemet, úgy, hogy a becsületelem is megmaradjon, és ahhoz képest, hogy minden ésszerűen számított papírforma szerint nyolcszor kellett volna eddig meghalnom, négyszer a háború alatt, kétszer életveszélyes műtétek következtében, egyszer egy tele szódás üveg miatt, amely a fejemhez csapódott hátulról, de a másik végét fogta valaki, és egyszer egy égő autóban, amelyből idegességemben az utolsó pillanatban kiugrottam, és ahhoz képest, hogy fiatalon koholt vádak alapján kilöktek a munkahelyemről, ahol örömmel és lelkesen dolgoztam, és ahhoz képest, hogy kilenc főnököm volt, akik közül hétnél jobban értettem ahhoz a munkához, amelyhez nekik kellett volna jobban érteniök, és ahhoz képest, hogy nyolc évig laktam társbérletben hőn szeretett hitvesemmel és két kisdéd gyermekemmel, míg végre egy másfél szobás lakáshoz jutottunk, és saját külön szemetünk lett, valamint ahhoz képest, hogy Sanyi, az unokaöcsém, aki bazáros Balatongergőcon, Sandokan-képes műanyag kendőket árul, és ötször annyit keres, mint én, aki harminc éve folytatok tudományos kutatásokat, és ahhoz képest, hogy az idén megint nem én kaptam a Csekmencei-díjat, hanem doktor Tunguz, holott negyedik éve sűgják a fülembe illetékes helyről, hogy én fogom kapni, és ahhoz képest, hogy négy napig szaladgáltam, hogy az unokámnak egy elemet vegyek a kisautójához karácsonyra, és közben egy magunknak vásárolandó kétméteres szőnyegből hatvan centit elvesztettem a lóversenyen, és a vásárlások során kétszer fizettem ezer forintossal és csak ötszázból kaptam vissza, igaz, hogy három ötfortost adtam ki húszforintosnak, és ahhoz képest, hogy kipattant egy botrány, amely miatt leváltottak egy tulajdonképpen általam is megválasztott miniszterhelyettest, de annyira nem pattant ki a botrány, hogy azt is megtudjam, mi pattant ki, és ahhoz képest, hogy hoztak egy adórendeletet, amelyből egy szót sem értek, és akik el akarták nekem magyarázni, azok számára egy új osztályt nyitottak a Hárshegyen az első emeleten, és ahhoz képest, hogy olyan országban élek, ahol - minden fizikai törvénnyel dacolva - minél magasabbra jut valaki, annál kisebbet bukik, és amely ország ötszáz éve nem nyert háborút, és azóta - csalhatatlan tempóérzéssel - mindig a vesztes oldalra állt, mint ötven évvel ezelőtt is, amikor belefogott egy olyan háborúba, amelyet egy pillanatra sem volt esélye megnyerni, és amely után az országból - történelmünk folyamán nem először - kő kövön nem maradt; és ahhoz képest, hogy olyan földgolyón élek, ahol egy nagyhatalom feltalált egy iszonyatos tömegpusztító fegyvert és mindjárt ki is próbálta nagy sikerrel több százezer embert megölve és megnyomorítva, aztán egy másik nagyhatalom feltalált egy még iszonyatosabb tömegpusztító fegyvert, de megígérte, hogy nem fogja használni, mire az előbbi nagyhatalom feltalált egy még ennél is iszonyatosabbat, és megígérte, hogy használni fogja, mindehhez képest - köszönöm, jól vagyok.

10.
DAL

11.
LŐRINCZ MIKLÓS:
MONDJON LE A VŐLEGÉNYEMRŐL!

TITKÁR: (ARADI)
(Kuncsurkával együtt be)

KUNCSURKA: (BAKAY)
Pálinkás jó napot!...

TITKÁR:
Jó napot

KUNCSURKA:
Instállom alássan, a képviselő nagyságát keresném, ha itthon vóna...!

TITKÁR:
Milyen ügyben tetszik keresni?

KUNCSURKA:
Hát hogy éljen Csörgő Kornélia, szeretett képviselőnk!

TITKÁR.:
Akkor itthon van...! A kerületből, ugyebár?

KUNCSURKA:
Hát honnan a frászból máshonnan, ugyebár, ha nem onnan? Tessen csak megmondani neki, hogy itt van Kuncsurka Gábor a kerületből...! Osztán fontos dologban szeretne beszédbe elegyedni velem!

TITKÁR.: Rögtön szólok, tessék addig is helyet foglalni, paraszt úr...!

KUNCSURKA:
Mondja csak titkár úr, aztán nem tudná neki megmondani, hogy tartson nekem egy beszédet...! Nem akarok nagyot, jó lesz egy kicsi is, csak beszéd legyen, mert olyan szívhez szólóan és folyékonyan, mint ő tud beszélni, nem tud senki más. Én mondom magának, még lélegzetet sem vesz beszéd közben. Nálunk tavaly egyszer reggel 8-kor kezdte, és délután 5-kor már abba is hagyta.

TITKÁR.:
Na várjon csak, mindjárt szólok neki! (indul)

KUNCSURKA:
Aztán mondja csak lelkem, nem megy még férjhez szeretett képviselőnk?

TITKÁR.:
Még nem. A képviselőt csak a politika érdekli. Férfiakkal egyelőre nem foglalkozik.

KUNCSURKA:
Fene, aki megette volna szeretett képviselőnk gusztusát. Hiszen a választáson azt ígérte, hogy rövidesen férjül vesz valakit, és gyermekeket fog szülni a kerületnek. Nekünk az különösen fontos...!

TITKÁR:
Miért fontos az maguknak?

KUNCSURKA:
Azt csak neki mondhatom el...!

TITKÁR.:
Várjon csak egy kicsit, paraszt úr! (el)

KUNCSURKA:
(pálinkát vesz elő, iszik, majd szalonnát, kenyeret kotor ki és eszik) Becsapni

nem hagyjuk magunkat, a kerületnek gyerek kell!

KÉPVISELŐNŐ:

(be): Ááá!... Van szerencsém, kedves Kun-csurka ur...! Végtelenül örvendek, hogy láthatom magát. Hogy s mint? Mi újság az én szeretett kerületemben? Gondolnak e rám néha, a maguk önfeláldozó képviselőjükre?

KUNCSURKA:

(szólani akar, de nem tud szóhoz jutni).

KÉPVISELŐNŐ:

Remek színben van, Kuncsurka úr, és fiatalodik, brávo Kuncsurka ur! Csak így tovább...! Mit csinálnak a gyerekek? Hogy van a nagyságos asszony?

KUNCSURKA:

(végre szóhoz jut) Jó napot adjon az Isten!...

KÉPVISELŐNŐ:

Isten hozta, Kuncsurkám, és beszéljen, mi szél hozta magát errefelé?

KUNCSURKA:

Nem a szél, instállom, hanem egyrésről a víz, mert másrésről is van még egyéb, de előbb az árvíz-segélyről volna szó...!

KÉPVISELŐNŐ:

Még mindig nem kapták meg? ... Na, majd én intézkedem! Maga csak menjen nyugodtan haza!

KUNCSURKA:

Én addig nem megyek haza, míg a segély meg nincs. Nekünk vetőmag kell, meg a házunkat is építsék már fel, meg engedjék el az adókat, osztán meg adjanak még egy kis készpénzt is,

KÉPVISELŐNŐ:

Node Kuncsurka úr, maguk keresni akarnak az árvízen?! Én adatok vetőmagot, elengedtettem az adójukat, felépíttetem a házukat, de pénzt, azt nem tudok adni

KUNCSURKA:

Akkor testen lemondani, már elnézést, de tényleg!...

KÉPVISELŐNŐ:

Engem nem lehet terrorizálni, Kuncsurka! Erről le kell szokniuk! Feljönnek ide hozzám, és ha valamit nem tudok teljesíteni, rögtön azzal jönnek elő, hogy tessék lemondani! Hát én nem mondok le, Kuncsurka úr, nekem eszem ágában sincs lemondani. Én nagyon jó képviselőnek tartom magam, és meg kell nyugtatni magát, hogy maguk is annak tartanak, mert különben nem választottak volna meg.

KUNCSURKA: Éljen szeretett képviselőnőnk, Csörgő Kornélia, aki mondjon le!... Lesz segély, vagy nem lesz?!...

KÉPVISELŐNŐ:

Nos, akkor csakis magának lobbizok egy kicsit, felhívom a miniszteri tanácsos urat és beszélek vele az ügyben. (tárcsázik, majd a telefonba,) Halló, földügyi minisztérium? Itt Csörgő Kornélia képviselőnő. A Csatakházi tanácsos urat kérem a telefonhoz. Igen, várok!... (Kuncsurkához.) És mi van Balajti gazdával?

KUNCSURKA:

Mi volna?! Iszik!

KÉPVISELŐNŐ:

Hát a Bandzsi Kovács Kálmán?

KUNCSURKA:

Az is iszik.

KÉPVISELŐNŐ:

Mondja, hát ki nem iszik maguknál?

KUNCSURKA:

A feleségem kaktuszai, azok nem isznak...!

KÉPVISELŐNŐ:

(telefonba): Halló.. .Csatakházi tanácsos ur? Itt Csörgő Kornélia, szervusz, kérlek alássan, hogy mint parancsolsz lenni, kérlek alássan. Igazán?... Ott voltál az Operában?!... A fölöttemlévő páholyban...! Onnan erősebb volt a dekoltázsom, ez tényi! Hantudtam volna, hogy alattad vagyok...! Persze! Saljapin! Szerintem nagyon hercig hangja van, de még van csiszolni való rajta. Hogy mikor fogok beszélni a Házban? Mondjuk a kedvedért holnap! Mit tudom én, hozzászólok a költségvetéshez...! Hogy mit?!... Holnapig kitalálom...! Ez kedves, bejössz és meghallgatod a beszédemet...? Akkor holnap a Házban, hogyne, okvetlenül, szervusz tanácsos uram!... (leteszi a kagylót) ezt megbeszéltük...!

KUNCSURKA:

És az árviz-segély?

KÉPVISELŐNŐ:

Nem mondtam neki?!... Na várjon!... (tárcsázik) Halló, Csatakházi? Kérlek alássan, a legfontosabbról meg majdnem elfeledkeztem, egy kis lobbizás, érted, Kálmánkám, az Iszap-szentmihályiak árviz ügyében szeretnék veled beszélni. Holnap!... Rendben van, egykor várlak a büfében!...(leteszi a kagylót) Holnap még lobbizok egy keveset, és megkapják, amit akarnak. Hazamehet, Kuncsurka úr!

KUNCSURKA:

Nem, mert van még egy másrésről való követelésem is...!

KÉPVISELŐNŐ:

És pedig? Mi a követelése?!...

KUNCSURKA:

Még előbb tisztázzuk, hogy mikor tetszik már férjhez' menni?

KÉPVISELŐNŐ:

Mi köze van ahhoz a kerületnek, hogy én mikor megyek férjhez?!...

KUNCSURKA:

Csak az, hogy a kerület egy gyereket szeretne látni, amint ringatni tetszik...! A múlt héten megbeszéltük a dolgot a kocsmában, és elhatároztuk, hogy ha egy féléven belül nem tetszik megházasodni, akkor a kerület hivatalosan kinevez egy férjet a képviselőnek.

KÉPVISELŐNŐ:

Én ahhoz, és akkor megyek férjhez, akihez és amikor akarok. De egyelőre egyáltalában nem akarok.

KUNCSURKA:

Csakhogy ez nekem így nagyon bizonytalan, kérem...!

KÉPVISELŐNŐ:

Hát ne legyen az!...

KUNCSURKA:

Márpedig akkor a képviselőnek le kell mondania...!

KÉPVISELŐNŐ:
Nem mondokle!...

KUNCSURKA: Hagyon kibeszélni! Le kell mondania a lányom
vőlegényéről...!

KÉPVISELŐNŐ:
Nem ismerem a lánya vőlegényét...!

KUNCSURKA:
Elég nekem, hogy ő ismerő magát, és szerelmes a képviselőasszonyba...!

KÉPVISELŐNŐ:
Ez kedves, de én mit csináljak?

KUNCSURKA:
Mondjon le róla...!

KÉPVISELŐNŐ:
Hogy mondjak le róla, amikor soha nem is találkoztam vele.

KUNCSURKA:
Elhoztam magammal, hogy lemondhasson...!

KÉPVISELŐNŐ:
Küldje be, de maga menjen ki, mert négy szemközt akarok lemondani róla...!

KUNCSURKA:
De aztán nem elhúzni a dolgoz, mint a segélyt!... (kimegy)

KÉPVISELŐNŐ:
(nekivetkőzik)

KÁROLY:
(be) Csókolom a kezeit. Csoma Károly vagyok, tisztelettel.

KÉPVISELŐNŐ:
Örvendek. Tessék helyet foglalni. Mivel lehet szerencsém rendelkezésére
állani.

KÁROLY:
Olyat szeretnék kérni, amit csak a képviselőasszonytól valósulhat meg.

KÉPVISELŐNŐ:
Csak ki vele...! Nyugodtan és bátran álljon elő vele, mintha nem is egy
politikussal beszélne.

KÁROLY:
A boldogságomról van szó.

KÉPVISELŐNŐ:
Nézzenek oda, kis csacsi!... Mittehetek a boldogságáért...?!

KÁROLY:
Az a helyzet, hogy engem be kellene juttatni...!

KÉPVISELŐNŐ:
No, csak ne ajtóstól a házba...!

KÁROLY:
De minél hamarabb, kérem, mert különben nagyon keserű lesz az életem.

Én, higgye el, értek a sonkához...!

KÉPVISELŐNŐ:

Jaj, malac...!

KÁROLY:

Az, malac is, meg hízó, én állok rendelkezésre...!

KÉPVISELŐNŐ:

Milyen hízó?!...

KÁROLY:

Hát amit feldolgoznak a városi Sonka-füstöldében...! Kérem, ott megüresedett egy állás, én arra szeretném kérni a képviselőnőt, hogy oda szíveskedjék bejuttatni engem.

KÉPVISELŐNŐ:

Az ürügy remek, magáé lesz az állás, erre szavamat adom, de most térjünk a tárgyra, mit óhajt ezenkívül?

KÁROLY:

Ezenkívül semmit!

KÉPVISELŐNŐ:

Dehogynem!... Ne legyen már ilyen gyáva! Na! Ki' vele!

KÁROLY:

Én nem vagyok gyáva, de én mást nem akarok!

KÉPVISELŐNŐ:

Hát nem tetszem magának?!...

KAROLY:

Aránylag tetszik tetszeni...!

KÉPVISELŐNŐ:

Aránylag?... Mi az, hogy aránylag...?!

KUNCSURKA:

(be) Megvan az állás?!...

KÁROLY:

A képviselőasszony megígérte...!

KUNCSURKA:

Akkor mehetünk...! Mert én csak olyannak adom a lányom, akinek állami állása van...! Köszönjük, Csörgő Kornélia! Nem kell lemondania semmiről....!

KÉPVISELŐNŐ:

Mit kavart itt, Kuncsurka?!...

KUNCSURKA:

Nem kavartam semmit...! Csak én is lobbiztam egy kicsit!!!...

V.KONF

MA MÉG NEM NÓZTÜNK, LEGYEN SZÓ POLITIKUS HÖLGYEKRŐL IS. EGYIKÜK SOKÉVES KÉPVISELŐI MUNKA UTÁN VISSZAVONUL ÉS ÍGY KERESÉG. ÍGY LETTEM ÉN SZEXBOMBÁBÓL TAPOSÓAKNA.

EGYIK-MÁSİK HÖLGY-POLITIKUS KEMÉNYEBB KÉT FÉRFINÉL. KÉRDEZIK Mrs. VÍDIÁT, MIÉRT ILYEN BEKÉPZELT? EGYSZERŰEN CSAK MAXIMALISTA VAGYOK.

A HOMOEROTIKUS (?) CSÓK IS SZEREPET KAP A POLITIKÁBAN. DÍCSÉRTÉK A RÉGI, PÁRTÁLLAMI VEZETŐKET: ŐK TUDTAK CSAK IGAZÁN, EREKCIÓ NÉLKŰL SMÁROLNI.

DŰRRENMATT BÖLCS MONDÁSA LEHET A VÉGSZÓ: A KOMÉDIA AZ EGYETLEN MŰFAJ, AMIT KORUNK KÖZÖNSÉGE MEGÉRDEMEL.

TOJÁST, PARADICSOMOT MOST TESSÉK ELŐVENNI!

13.

DEZSŐ KÁROLY

MI LESZ HOLNAP?

KÓRÓ: (ARADI)
(olvasás közben) : Borzalmas 1

SEBES: (FESZBAUM)
(olvasás közben)
Rémes

KÓRÓ:
Az embernek megáll az esze!

SEBES: : Hogy itt mik vannak!

KÓRÓ:
Jaj !

SEBES:
A frászt hozza rám...! Mi az már megint?

KÓRÓ:
Végem van, idenézzen! »Nagy földrengés Japánban! Húszezer halott!«

SEBES:
Húszezer ! Maga pancser, ezt nézze! »Nyílt városokat bombáztak Spanyolországban! Negyvenezer ember a romok alatt.«

KÓRÓ:
Ebbe bele kell örülni!

SEBES:
Maga már ebbe bele akar örülni? És ha megmondom, hogy kiáradt a Jan-Ce?!

KÓRÓ:
A Jan-Ce?!... Már az is? Mi lesz ebből? Mi lesz ebből?

SEBES:
És a válság mindenütt. És a drágaság!

KÓRÓ:
Mi drágult megint?

SEBES:
A rézkilincs! Nem elég?!...

KÓRÓ:
Mi lesz velünk?!...

SEBES:
Ezt nem lehet sokáig bírni!...

KÓRÓ:
Csődbe megyek...! Kinek van manapság kedve venni egy Limitino
gyermekcimbalmot a hozzávaló ütögetőkkel? Maga venne?

SEBES:
Limitinót!

KÓRÓ:
Igen!

SEBES:
Ütögetőkkel?

KÓRÓ:
Igen!...

SEBES:
A mai világban? Nem létezik Én már nem is megyek üzlet után!

KÓRÓ:
Mi lesz velünk holnap?

SEBES:
Mi lesz holnap? Mi lesz máma? Mi lesz öt perc múlva? Mindenki lógó orral jár
és arra gondol, hogy Kína, Spanyolország, háború, válság, tetőfok,
helyrebillenés, átok, dögvész..

LANTOS:
(bejön, lehajtott fejjel, tragikusan, lassan)

SEBES:
Nézzen oda, tessék!!!

LANTOS: (HAUMANN)
(leül szótlanul SEBES asztalához, nagyot sóhajt)

SEBES:
(int KÓRÓ-nak) Ez is. (LANTOS:hoz,) No, mi baj van, Lantos úr?

LANTOS:
Dögvész ! Halál! Pusztulás! Nyomor! Menekülés!

SEBES:
Nekem mondja?.. Itt megszűnt minden. Saskeselyű, héjjá, sakál, szomorúfűz,
koporsó!

LANTOS:
De én nem teketóriázom!...(revolvert ránt) Egy nyomintás a ravaszon., egy
pukkanás, egy szív megszűnik dobogni, egy Lantossal ismét szegényebb lesz
a Föld!

SEBES:
Tudja mit? Én le se beszélem I Magának van igaza! Iparendély, útlevel,
Chile, Jamaika, Kuba, Ahasvérus az ő nagy vándorbotjával.

LANTOS:
Ez engem mind hidegen hagy.

SEBES:
Hidegen hagyja? Akkor mért mondja, hogy dögvész, halál, pusztulás?

LANTOS:
(hirtelen elsírja magát) Mert összevesztem az én Manyikámmal!!!!...

SEBES:
Hogy mi van?!...

LANTOS:
(bög) Összevesztem a Manyikámmal!

SEBES:
Mondja, megőrült maga? Az egész világ lángokban áll, forrongás, láz, vulkán, láva és pokol, maga erre ide zokogja a pofámba a Manyikáját?!... Nem sül ki a szeme?

LANTOS:
Mit az én szemem!... A Manyikám szeme: sötétkék, mint az alkonyi égbolt...!

SEBES:
Uram ! Japánban földrengés, húszezer sárga bőrű ember halott !

LANTOS:
A Manyikám bőre fehér, mint havas tisztás. És olyan bársonyos, mint a tapló-gomba...!

SEBES:
Tapló-gomba?!...

LANTOS:
Simított már taplógombát...!

SEBES:
A Weinberger sapkája abból van, simítottam...!

LANTOS:
Na akkor, tudja meg, hogy a Manyikám bőre épp olyan, mint a Weinberger sapkája.

SEBES:
Lantos!!! Nyílt városokat bombáznak Spanyolországban, negyvenezer ember a romok alatt és maga egy ilyen vacak a Manyikája bőre miatt nyavalyog. Álljon már két lábbal a földön!!!

LANTOS:
Az az!!! A két piskóta-lába a Manyikámnak!...

SEBES:
Piskótalába?!... A Jan-Ce-Kiang kiáradt, húszezer hulla úszik a vizén...!

LANTOS:
És hogy tud úszni az én Manyikám!!!!... Mint egy sellő!!!!...

SEBES:
Elég ! Most már elég! Uram, vegye tudomásul, hogy ma senkit se érdekel a maga Manyikája! Se a piskótalába, se a szeme, se a taplógomba-bőre...!

LANTOS:

Az utolsó esélyem volt a Manyikám! Én hatvannégy éves vagyok, ő huszonkettő...! Micsoda szerelem!!!

SEBES:

Vén szatír!!! A szerelem se érdekel senkit! Nem kell a szerelem az életben, és nem kell se színházban, se moziban !.. Nézzen körül, mit gondolsz, miért bukna sorra a filmek?!

LANTOS:

Már megtartottuk a kézfogót is, el akartam venni feleségül.

SEBES:

Kit érdekel?! Az se érdekes, hogy a filmen a Rádai Imre elveszi-e a végén a Szelezky Zitát, vagy megmarad a Szörényi Éva mellett? Mit meséljek, én márolyan blazírt vagyok, hogy az se érdekel, ki veszi el a Honthyt!.. Legyen a Jávoré! Manyika!!! ...

LANTOS:

Tegnap még úgy hívott, hogy gungyul-mogyó-róm...!

SEBES:

Hagyja a mogyoróját!

LANTOS:

Ha tudná, hogy tud az én Manyikám csókolni..

SEBES:

Hogy tud?!...

LANTOS:

Lehet csókolni így, és lehet csókolni ugyebár úgy, de ahogy az én Manyikám csókol...! Mint egy tigris...! Váááá...!

SEBES:

Hallja, ha nem hagyja abba..

LANTOS:

Azt nem lehet abbahagyni.. Mert ahogy az én Manyikám csókol, az már pornográfia...! Tudja maga, hogy csókol ez a nő?

SEBES:

Dögölj meg, mondd már, hogyan!!!...

LANTOS:

(feléled) : Hát idehallgasson I Én megfogom őt, átölelem az izmos karjaimmal, mire ő az én széles mellre dől, és pihengniek. Figyel?

SEBES:

(fogcsikorgatva) Figyelek, az anyád istenit!...

LANTOS:

Aztán az orlikai tágulni kezdenek, a cimpák megremegnek.

SEBES:

(érelklődő): A cimpák?.. Így?! (mozgatja a cimpáit)

LANTOS:

Osz-posz!!! És akkor összecücsöríti a ajkát. De a Manyikámé nem egy közönségesen cücsör!!! Az valami egészen rafinált, bűnös cücsör.

SEBES:

(arrébb húzza a székét) : Bűnös cücsör!? Az milyen?

LANTOS:

Az ajkai szétnyílnak, mint a bazsarózsa szirmai, a fehér fogai odakoccnak az enyémmhez, egy pillanatra kivillan a rózsás nyelvecskéje.. azután ...!

SEBES:

Várjon! Térjünk csak vissza a nyelvecskéjére! Hogy mi van vele?

LANTOS:

Kivillan az ajkai közül, mint cinege a csalitból.

SEBES:

Az semmi! Az én Lenkém!... Ismeri a Lenkét?

LANTOS: : Azt a vöröset? (kezével női formát mutat)

SEBES: : Azt. Hát az a nő, uram. csak a szája jobb sarkával dolgozik. Így...! Csavarva csimped a бүdös!... A hideg villám futkos a hátamon...!

LANTOS:

Az is valami!? Hát mikor az én Manyikám kiharapott egy darabot a számból?...

SEBES:

Az én Lenkém egy vad és forró pillanatban leharapta az orromat, azóta gumiorrom van.

LANTOS:

De a Manyikám a hajával stülcizni is tud ám!!!

SEBES:

Amikor a Lenke meg így hátrahajlik, mint a nádszál, akkor jövök én, várjon, hogy is mutassam?...Jöjjön csak ide, hajoljon rám...!

LANTOS:

(átöleli).

SEBES:

És így mondja nekem: te vad, te rettenetes, te iszonytató...!

LANTOS:

Az enyém azt súgja: »mogyoró-bogyoró, tasked-lim, baskedlim! (összevissza kiáltoznak, gügyög-nek.)

KÓRÓ:

(aki eddig a hátiérben olvasott, előre jön az újsággal, rájuk se néz) Borzalmas! Hogy megint mik történt!

LANTOS:

(dühösen hátrafordul) Mit akar?

KÓRÓ: (mutatja az újságban) Részleges mozgósítás Európában, csapatösszevonások a szerb határon.

LANTOS:

Hagyjon békében ezekkel a marhaságokkal.. (SEBES felé fordul, folytatják a gügyögést, szerelmes kiáltozást)